

ת"פ 25174/10/20 - מדינת ישראל נגד אסלאם גאנם

בית משפט השלום בנצרת
ת"פ 25174-10-20 מדינת ישראל נ' גאנם(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אסלאם גאנם (עציר)

הנאשם

גזר-דין

הנאשם הורשע על סמך הודאתו בכניסה לישראל שלא כחוק, בניגוד להוראותיו של סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל. הנאשם, תושב יהודה ושומרון, אותר באזור יער ציפורי ליד כפר כנא ביום 13/10/2020 לפנות בוקר, וזאת ללא אישור שהייה.

מתחם הענישה לעבירה בה הורשע הנאשם נקבעה ע"י בית המשפט העליון ברע"פ 3677/13, אלהרוש נ' מ"י (מיום 9/12/2014). בית המשפט העליון התייחס לענישה הראויה למבצעי עבירת שב"ח ללא עבירות נלוות לצרכי פרנסה, וקבע כי כאשר נעברת לראשונה עבירת שב"ח לצרכי פרנסה מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה לבין 5 חודשי מאסר, וזאת בחישוב הכולל גם את המאסר בפועל וגם המאסר המותנה שנגזר (ראה פסקה 54 לפס"ד אלהרוש).

הצדדים חלוקים בשאלה אם המקרה הנוכחי נופל לגדר הלכת אלהרוש.

כאן המקום לציין, כי לחובת הנאשם, יליד 1975, רישום פלילי בבי"ד צבאי מיום 3/4/2017 שם הושת עליו מאסר למשך 18 חודשים בגין עבירות ביטחוניות בהן הפרת צו וזריקת חומרי חבלה.

לעומת זאת, אין לחובת הנאשם כל רישום בגין עבירת שב"ח.

ב"כ המאשימה הפנה לעברו הפלילי של הנאשם בעבירות ביטחון, וטען כי בנסיבות אלה אין עניינו נופל בגדרה של הלכת אלהרוש המכוונת לאזרחי חוץ ללא עבר פלילי או ביטחוני.

ב"כ הנאשם מנגד, טען כי העבירה הביטחונית אין בה להוציא את עניינו של הנאשם מהדין שנקבע בהלכת אלהרוש, שכן ההלכה קבעה מתחם ענישה למי שביצע לראשונה עבירת כניסה לישראל והנאשם עומד בכלל זה.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, דעתי היא כדעת המאשימה.

כידוע, תיקון 113 של חוק העונשין, התיקון שעניינו בהבניית הענישה, קבע כי מתחמי ענישה נקבעים על סמך נסיבות הקשורות לביצוע העבירה והמוסדרות בסעיף 40ט לחוק העונשין. שלב קביעת מתחם העונש מתבצע אפוא מבלי שניתן משקל לנסיבות האישיות של הנאשם ונסיבות נוספות שאינן קשורות לביצוע העבירה, אשר אליהן מתייחס סעיף 40 לחוק העונשין. אותן נסיבות אישיות, ונסיבות אישיות שלא קשורות לביצוע העבירה, נלקחות בחשבון בשלב המאוחר יותר של גזירת הדין שבו נקבע העונש בגדרי מתחם הענישה (למעט נסיבות יוצאות דופן של סטייה ממתחמי עונש).

הלכת אלהרוש מהווה חריגה מודעת ממסלול הענישה שהתווה תיקון 113, שכן בשונה מהרגיל ובאופן יוצא דופן קבע בית המשפט העליון כי גם בשלב קביעת מתחם הענישה יינתן משקל לשאלת העבר הפלילי של מבצע עבירת השב"ח. בהתייחסו למתחם העונש, ציין כב' השופט ג'ובראן כאמור, כי מתחם הענישה יהיה רלבנטי למי שעובר את העבירה **לראשונה**, ובכך הכניס אל שיקולי מתחם העונש ואל עצם הגדרת המתחם, נתון אשר ככלל מקומו לשקילה בשלב הצבת העונש בתוך המתחם.

מצאתי, בהתאם לתכליתה של הלכת אלהרוש, כי שאלת עבר פלילי ביטחוני של מי שנכנס לישראל שלא כדין היא רלבנטית מבחינת קל וחומר, יחסית לעבר בעבירות שב"ח, לשאלת קביעת מתחם הענישה. לפיכך, יש ממש בטענת המאשימה כי נכון לקבוע מתחם אשר לא יסתכם ב- 5 חודשי מאסר בלבד, למי שביצע בעברו עבירות ביטחון ואף נדון למאסר ממושך בגינן.

מטרתו של חוק הכניסה לישראל הינן בראש ובראשונה שמירה על ביטחון המדינה. אין צורך לומר כי קיים קשר הדוק בין הקושי של המדינה לשמור על גבולותיה לבין פיגועים חמורים שבוצעו בתחומי המדינה ע"י תושבי חוץ. מנגד, ידוע כי תושבי חוץ קשיי יום רבים נכנסים את גבולות ישראל, לא פעם ללא אישור, לצרכי פרנסה בלבד ומבלי שיש בהם לסכן את ביטחון הציבור בעבירות ביטחון. מלאכת האיתור של מי שצפויה מפניו מסוכנות, מבין כל אלה הנכנסים את הגבולות, נעשית בין היתר על סמך מידע אישי לגבי תפקודם של אנשים אלה בעבר, ומי שביצע עבירות ביטחון, קיים סיכון עתידי שיבצע עבירות נוספות או שינסה לפגוע בביטחון הציבור.

קיים צידוק הרתעתי ומעשי למנוע, בין היתר בענישה, כניסה חוזרת לישראל, של תושבי חוץ אשר פגעו בעבר בכוחות הביטחון, או בציבור תושבי המדינה, בפעולות טרור.

אני סבורה אפוא כי מתחם הענישה בעניינו יהיה מחמיר יותר ממתחם הענישה שנקבע בהלכת אלהרוש. העדר הרשעות בגין חוק הכניסה לישראל ילקח בחשבון לטובתו של הנאשם, לצד עברו הפלילי ביטחוני שיילקח לחובתו.

מתחם הענישה נע בין מאסר קצר שאיננו על תנאי בלבד לבין שנת מאסר.

באשר להצבה בתוך מתחם העונש, יש לקחת בחשבון, בנוסף למידע שברישום הפלילי, את ההודאה והחיסכון בזמן שיפוטי, ואת הצהרת הנאשם כי ביקש לסייע לפרנסת משפחתו הגדולה.

אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

1. מאסר בפועל למשך 3 חודשים ויום בניכוי ימי מעצרו מיום 13/10/2020.
2. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר, לא יעבור כל עבירה נגד חוק הכניסה לישראל.
3. הנאשם יתחייב שלא לעבור על חוק הכניסה לישראל במשך 3 שנים ממיום שחרורו מן המאסר, ואם יפר התחייבות זו יחויב בתשלום של 2,000 ₪.

שב"ס יאפשר לנאשם מספר שיחות טלפון ע"ח שב"ס

ניתן היום, י"ד חשוון תשפ"א, 01 נובמבר 2020, בנוכחות הצדדים.

הנאשם: אני מתחייב לא לעבור על חוק הכניסה לישראל במשך 3 שנים מיום שחרורי מן המאסר, ואני מבין שאם אפר התחייבות זו אחויב בתשלום של 2,000 ₪.